

عنوان مقاله:

اثر تیمار پوتریسین بر میوه توت فرنگی رقم 'کاماروسا' تحت شرایط تنش شوری ناشی از کلرید سدیم

محل انتشار:

فصلنامه به زراعی کشاورزی، دوره 19، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی اکبری - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

اورنگ خادمی - استادیار گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

یاور شرفی - استادیار گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

سیدجلال طباطبایی - استاد گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

توت فرنگی گیاهی حساس به تنش شوری میباشد. در این آزمایش بهمنظور مطالعه اثر تیمار پوتریسین بر کاهش اثرات تنش شوری روی میوه توت فرنگی آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی در دانشگاه شاهد در سال زراعی 1393 انجام شد. تنش شوری کلریدسدیم در غلظتهای (صفر، 25 و 50 میلی مولار) از محل ریشه در محیط کشت هیدروپونیک روی توت فرنگی رقم 'کاماروسا' اعمال شد. تیمار پوتریسین نیز در غلظتهای (صفر، 5/1 و 3 میلی مولار) در چهار نوبت به فاصله 15 روز از یکدیگر در طول دوره رشد بهصورت محلول پاشی روی برگها اعمال گردید. نتایج نشان داد که اعمال تیمارهای کلریدسدیم بهویژه در سطح 50 میلی مولار، شاخصهای طول شاخساره، طول ریشه، وزن تر و خشک شاخساره، وزن تر و خشک ریشه، تعداد برگ، مقدار کلروفیل برگ، تعداد میوه در بوته، وزن تر میوه، وزن خشک میوه، عملکرد تک بوته و اسید قابل تیتراسیون را کاهش و مقدار آنتوسیانین و مقدار مواد جامد میوه را نسبت به شاهد افزایش داد. تنش شوری تأثیری بر طول ریشه نشان نداد. اعمال تیمارهای پوتریسین در هر دو غلظت 5/1 و 3 میلیمولار اثرات ناشی از تنش شوری را کاهش داد. بهطوریکه، بیشتر شاخصهای فوق را تحت تنش شوری افزایش و مقدار مواد جامد محلول میوه را کاهش داد. بنابراین، بر اساس نتایج به دست آمده در این پژوهش استفاده از تیمار پوتریسین در هر دو غلظت 5/1 و 3 میلیمولار، راهکاری مناسب در جهت حل مشکلات ناشی از تنش شوری میباشد.

کلمات کلیدی:

پوتریسین، توت فرنگی، تنش کلریدسدیم، رشد، کیفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/682895>

